

[Orla Møller.]

ministeren har skrevet til studenterrådet, er der nærmest en beklagelse af, at ministeriet på grund af bestemmelserne om listevalg ikke har kunnet imødekomme studenternes opfattelse. Vi mener ikke, at ministeren er bundet af juridiske grunde, men måske af politiske, men vort forslag er et „hic Rhodus, hic salta.“ Jeg føler mig overbevist om, at undervisningsministeren med sin historiske sans vil kunne få meget ud af den gamle latinske sentens, der noget frit oversat kan lyde: her er muligheden, benyt den! Lad os få skabt de bedste muligheder for at få den nye styrelseslov startet. Det er en politisk afgørelse, der sigter på fremtid og arbejdsro på universiteterne.

Knud Bro: De, der har deltaget i hele arbejdet med loven om universiteternes styrelse, erindrer dette som et overordentlig vanskeligt arbejde. Det var et fundamentalt brud, som undervisningsministeren også har sagt, med gamle traditioner. Vi var alle enige om at give en meget vidtgående medbestemmelse til dem, der har deres gerning på universiteterne. Der er, som alle ved, tale om meget store bevillinger fra det offentlige, der er tale om offentlige institutioner, og jeg vil da også gerne understrege, at der er tale om hele samfundets universiteter.

Men det var naturligt for os at gå meget langt med hensyn til at skabe demokrati på den arbejdsplads, som universiteterne er, og jeg understreger demokrati for alle, også demokrati for et mindretal. Hvorledes dette bedst kunne lade sig gøre, var der og måtte der være diskussion om. Der var diskussioner mellem interessepartier på universiteterne, der var vel også diskussioner i befolkningen om, hvor langt man burde gå, og der var diskussion imellem oppositionen og regeringen. Men da loven blev vedtaget, kunne ingen, der havde fulgt arbejdet, være i tvivl om, at et flertal i folketinget stemte for direkte valg og for, at de valgte alene kan disponere over deres mandat i valgperioden. Altså samme princip, som gælder for andre offentligt valgte, kommunalbestyrelsesmedlemmer f. eks., og for os her i folketinget.

Af det forslag, vi behandler her i dag, og af hr. Morten Langes skriftlige fremsættelse fremgår det da også, at man nok er uenig i

selve loven om universiteternes styrelse, men ikke anfægter, at den følger de principper, jeg her har omtalt.

Der er imidlertid opstået en diskussion i juridiske fagkredse, som jeg har undret mig over af flere grunde, men mest fordi jeg ikke kan se, at der kan være tvivl om lovens sigte. Jeg citerer fra udvalgets betænkning afgivet 15. maj 1970 til lovforslaget om universiteternes styrelse:

„Ministeren har efter drøftelser med udvalget foreslået og *flertallet* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) tiltrådt, at de studerendes repræsentanter i konsistorium vælges direkte af og blandt de ved universitetet immatrikulerede studerende, og at de studerendes repræsentanter i fakultets- og fagråd samt studienævn på samme måde vælges af og blandt de studerende, der studerer under det pågældende fakultets eller fagråds eller studienævns område. De nærmere regler for valg bør fastsættes af undervisningsministeren i de enkelte universiteters styrelsesbekendtgørelser.“

— og her kommer det, jeg har understreget —

„således at der gennem forholdstalsvalgsmåden sikres en rimelig repræsentation for de forskellige synspunkter, som måtte findes blandt de studerende og lærere.“

Om den vægt, der skal lægges på dette, har justitsministeren i dag udtalt sig meget klart i et svar til hr. Juul-Madsen. Justitsministeren sagde:

„Det afgørende er, at ministeren må være bundet af en klar udtalelse i folketingsudvalgets betænkning.“

Dette forslag rummer overordentlig vanskelig jura, men denne udtalelse af justitsministeren må folketinget holde sig til. Hvad hr. Orla Møller mener med, at der stadig er uklarhed efter justitsministerens udtalelse, fik jeg ikke fat i, og det vil jeg gerne høre igen.

Herefter er sagens kerne altså i dag ikke, hvordan universiteter bør styres, det er en anden diskussion. Spørgsmålet er: kan uden for folketinget stående grupper gennemtvinge deres opfattelse imod en vedtaget lov? Det er spørgsmålet.

For klarheds skyld vil jeg gerne tilføje, at